

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“,

за въ Княжеството е 16 л. за повнѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равнски.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 1 февруарий 1883 год.

БРОЙ 12.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Въ послѣдний брой на вѣстника ни отъ 29 текущий януарий подъ No. 11, въ **Официалний Дѣлъ** „Извѣстия отъ Двора на Негово Височество“ допуснала се е безъ всѣко заблѣзване една печатна погрѣшка относяща се до тоста произнесенъ отъ Негово Височество на обѣда на 26 януарий.

Администрацията на „Държавенъ Вѣстникъ“, като съобщава за това упущение добавя, че здравицата произнесена отъ Негово Височество трѣбва да се чете така:

„Je bois de tout coeur à la santé de Leur Majestés le Roi et la Reine de Serbie.“

Отъ Администрацията.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ петъкъ 28 януарий Негово Височество прие на докладъ, Военный Министръ Негово Превъсходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарса, Началникътъ на Военното на Негово Височество Училище г. Подполковникъ Ремлингена и Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ г. Кеие.

Вечерята имахъ честта да присѣдствувать на обѣдъ въ Двореца: Француский Дипломатический Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Шеферъ, Маршалътъ на Двора г. Баронъ Ридезелъ, Секретаря при Француското Дипломатическо Агентство г. Пелегрини, Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. Дръ К. Стоиловъ, Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ г. Кеие, Съвѣтника при Телеграфитѣ г. Леклеръ, Съвѣтника при Министерството на Народното Просвѣщение г. Дръ Иречекъ, г. Бержие, г. А. Естиниаръ, Софийския Градский Кметъ г. Хажкиеновъ, Командирътъ на Собственный Конвой на Негово Височество Ротмистръ Масаловъ, Началникътъ на Строителний Отдѣлъ при Министерството на Общитѣ Сгради г. Михайловичъ, частний Секретарь на Негово Височество г. А. Менгесъ, г. де Сенталбинъ и дежурний ординарецъ Капитанъ фонъ Кубе.

На 29 януарий Негово Височество прие на докладъ, Министра на Правосъдието г. Грекова и Управляющий Министерството на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията г. Начовича.

Сжщий день представихъ се на Негово Височество Товарищъ на Военный Министръ г. Подполковникъ Редигеръ, Командира на Софийската No. 1 на Негово Височество Дружина г. Подполковникъ Станицкий.

Свищовский депутатъ г. Аневъ има тоже аудиенция при Негово Височество.

На 30 януарий, имахъ честта да се представжтъ на аудиенция при Негово Височество Редактора-Издателя на вѣстникъ „La Bulgarie“ г. О. Искендеръ и г. Спространовъ.

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 50.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 26 януарий 1883 год. подъ No. 517.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

Да се внесе за разглеждане въ Държавний Съвѣтъ законъ за печатътъ.

Исполнението на настоящитѣ указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 26 януарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соколевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 517.

Г о с п о д а р ю!

Опитътъ показа, че у насъ печатътъ не само не е принесълъ никаква сжщественна полза за страната, но напротивъ служилъ е за каналъ, чрезъ който да се прокарватъ най-врѣдителни както за обществото тъй и за Държавата идеи.

Наистина, въ конституционни държави особенно печатътъ играе твърдѣ значителна роль за успѣшний ходъ на държавнитѣ работи: той е огледало за политическото и нравственното състояние на страната; той е проводникъ за установлението на общественно мнѣние, толкова полезно за едно трайно управление въ страната. Това обаче не може да се каже за Българский печатъ. Унасъ отъ печатътъ не може да си състави чловѣкъ понятие за ходътъ на работитѣ и за нравственното състояние на умоветѣ. Напротивъ, печатътъ ние въвеждалъ върху много важни за страната въпроси въ най-голѣмо заблуждение. Причината на подобно, по мое мнѣние, твърдѣ врѣдително направление на печатътъ може отъ части да се отдаде на нѣманьето единъ пълень и цѣлесъобразенъ законъ за печатътъ, който като дава отъ една страна всички възможности да се развива свободно печатътъ, да съдържа сжщо и гаранции противъ всѣки врѣдителни за обществото идеи, съ които до сега се пълнятъ нашитѣ вѣстници. Както е узвѣстно на Ваше Височество, до сега въ Княжеството е дѣйствувалъ и дѣйствува Турекый законъ за печатътъ, измѣненъ и допълненъ съ указътъ на Ваше Височество отъ 14 септември 1881 год. подъ No. 801. Близу двѣгодишного практикуване на тойзи законъ дойде да извади на явѣ много

лоши негови страни. Той не дава достатъчна власт на Правителството за преслѣданье и наказванье престѣпленията, нито пъкъ гарантира обществото отъ клеветитѣ, нападенията и злословията на вѣстницитѣ. Освѣнъ това, въ него има много тъмни и непонятни членове и явни противорѣчия. Поради това правителството на Ваше Височество счете за нужно да приготви други законъ за печатѣтъ. По съгласието съ моитѣ събратия, Министритѣ, приготви се единъ проектъ на закона за печатѣтъ, който имамъ честта най-смирено да представѣ на благоустройство на Ваше Височество.

Въ тойзи законъ е предвидено по възможность всичко, което е нужно, както за развиванѣто свободата на печатѣтъ, така и за гарантиране правителството и обществото отъ неговитѣ нападения. Всѣки правоспособенъ гражданинъ, който е получилъ срѣднѣ образование, ще може да издава каквѣто ще вѣстникъ или поврѣменно списание съ политически характеръ, безъ да иска предварително разрѣшение, както е било до сега, стига само да внесе една сума отъ 3000 лева залогъ. До сегашната практика показва, че залогѣтъ у насъ е необходимъ. Не е отколешенъ слѣдующий случай: Единъ вѣстникаръ, като се предаде на сѣдъ за престѣпление по печатѣтъ, избѣгна въ чужда държава и за това надъ него не може да се приложи никакво наказание.

Свободно е така сѣщо издаванѣто всѣкакви книги безъ предварителна цензура и внасянието изъ други държави всѣкакви вѣстници и книги, освѣнъ ония, които по съдържанието си бихъ нанесли вреда на държавата. Входъ на такива вѣстници въ Княжеството се запрѣщава само по рѣшение на Министерский Сѣвѣтъ.

Наказателнитѣ распорѣждания по дѣлата на печатѣтъ сѣ почти сѣщитѣ, които сѣ предвидени, както въ турский, така и въ другитѣ Европейски закони за печатѣтъ. Тѣ никога не пречатъ на развиванѣто свободната преса; тѣ само ъ държатъ въ границитѣ на приличието и не позволяватъ да става органъ на лични прищевки и егоистически стремления въ врѣда на държавата и частнитѣ лица. Нъ всички тия наказателни распорѣждания оставаха почти безъ никаква полза, защото тѣрдѣ бавно се разгѣждаха въ нашитѣ сѣдилища дѣлата по печата. Едно сѣщественно преимущество на представляемий тукъ проектъ е безсѣмѣнно това, че въ него се постановява бързо сѣдопроизводство за престѣпленията по дѣлата на печатѣтъ. Тѣзи мѣрка не иска похвала; тя е въ полза и на обвинителѣтъ и на обвиняемий.

Тѣзи сѣ, Господарю, въ общъ смисълъ главнитѣ черти на новий законопроектъ за печатѣтъ.

Ако Ваше Височество го одобрявате, то моля да благоволите да разрѣшите, чрѣзъ подписване приложенний тукъ указъ, да се внесе за разглежданье и утвърждение въ държавний сѣвѣтъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София 26 януарий 1883 год.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

По Министерството на Правосѣдието.

УКАЗЪ

№ 41.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ доклада на Нашѣтъ Министръ на Правосѣдието отъ 22 януарий 1883 година подъ № 5,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ отъ длъжность, старшия подначалникъ при Министерството на Правосѣдието Доси Ив. Икономовъ, съгласно съ неговото желание.

II. Уволнението на горѣказания да се счита отъ 11 декемврий 1882 година.

Нашѣтъ Министръ на Правосѣдието се натоварва съ изпълнението настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 22 януарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието: Д. Грековъ.

УКАЗЪ

№ 42.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Споредъ доклада на Нашѣтъ Министръ на Правосѣдието отъ 22 януарий 1883 година подъ № 6,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отчисли сѣдебний слѣдователъ при Софийския окрѣженъ сѣдъ Никола Каменски отъ занимаемата му длъжность по незнание на Българския языкъ.

II. Нашѣтъ Министръ на Правосѣдието се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 22 януарий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието: Д. Грековъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 6.

Господарю!

Помощникъ прокурора при Софийския окрѣженъ сѣдъ съ представлението си № 907 отъ 29 декемврий миналата 1882 година донася, че сѣдебний слѣдователъ при Софийския окрѣженъ сѣдъ Никола Каменски по незнание Българския языкъ, причинява голѣми мѣчнотии при изпълнение на служебнитѣ си обязанности; съставенитѣ отъ него протоколи по показания снети отъ обвиняеми, свидѣтели или же участвуещи въ дѣлото лица, сѣ изложени на единъ своеобразенъ языкъ, така щото прокурорския надзоръ по подобни дѣла мѣчно може да искаже съзнателно своето заключение, за виновността или невинността на обвиняемия.

Господарю, като имамъ предъ видъ важността на тѣзи длъжность, че по единствено незнание на языка, може да се принесе голѣма врѣда на самото правосѣдие; като имамъ предъ видъ, че казания сѣдебенъ слѣдователъ, нѣма юридическо образование, което макаръ, и по незнание на языка, би дало поводъ да се държи на служба; най покорно моля Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующето мое предложение:

I. Да благоволите и одобрите, щото сѣдебний слѣдователъ при Софийския окрѣженъ сѣдъ Никола Каменски по незнание на Българския языкъ да се отчисли отъ занимаемата му длъжность.

Ако Ваше Височество благоволите и одобрите това мое предложение, най-покорно моля да подпишете приложениия тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 22 януарий 1883 година.

Министръ на Правосѣдието: Д. Грековъ.

Съ указъ подъ No. 43 отъ 22 януарий 1883 год. разрѣшава се на помощникъ прокурора при Видинския окръженъ съдъ, Алексия М. Филипова, тридесетъ дневенъ заграниченъ отпускъ; този отпускъ се счита отъ денятъ, отъ който ще почне да се ползува съ него.

П Р И К А З Ъ

No. 2.

Назначава се отъ първий януарий т. г. Василий Георгиевъ на длъжността секретаръ при Кутловския мировий съдия, на мѣсто Лазара Илиева, който се уволнява по причина на зачислението му въ военна служба.

София, 20 януарий 1883 г.

Подписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

П Р И К А З Ъ.

No. 3.

Уволнява се Пантели Ковачовъ отъ длъжността секретаръ при Върбицкый мировий съдия, съгласно съ собственото му желание, и вмѣсто него се назначава, временно, на същата длъжностъ Вичу Станевъ, досегашенъ писаръ при същия съдия, който ще почне да получава заплатата си отъ 1 януарий 1883 година.

София, 24 януарий 1883 година.

Подписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

П Р И К А З Ъ

№ 4.

Секетарьтъ на закрытия Перликойский мировий съдъ Димитръ Ивановъ привежда се на същата длъжностъ при члена-нотариусъ на Силитренския окръженъ съдъ.

София, 27 януарий 1883 година.

Подписалъ:

Министръ на Правосъдието: Д. Грековъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 56.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ, представено намъ съ доклада му отъ 25 януарий т. г. подъ No. 1091,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се внесе за разглеждане въ Народното Събрание приготвени отъ Нашия Министръ на Финанситѣ законопроектъ за даждията-емлякъ и на жилищата.

II. Нашия Министръ на Финанситѣ се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 25 януарий 1883 г.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

По Военното Вѣдомство.

П Р И К А З Ъ

№ 18.

За допълнение и разяснение на указа отъ 1880 год. No. 16 обявявамъ за рѣководство, че на получаване дневни пари за врѣмето, когато се намѣрватъ въ командировка, иматъ право офицеритѣ и медицинитѣ, които получаватъ

нормаленъ окладъ подоленъ отъ оклада на ротенъ командиръ (4.200 л.):

1). Прикомандированитѣ къмъ свитата на Негово Височество;

2). Състоящитѣ въ свитата — при съпровожданието на Негово Височество въ врѣме на пътуванията му въ предѣлитѣ на Княжеството;

3). Откомандированитѣ отъ свитѣ части за да изпълнятъ обязаноститѣ си по поръчванието на Военниятъ Министръ;

4). Командированитѣ по распореджанието на началството вѣнъ отъ мѣстото, където сѣ расположены частитѣ: въ военнитѣ еждилища, за производство слѣдствие и дознание, за препращание партии отъ новобранци, уволенитѣ въ запасъ долни чинове, а също и транспорти.

За това врѣме, когато се извършватъ походни прѣмѣстования повече отъ три дни, получаватъ дневни всичкитѣ офицери и вракове.

Въ всичкитѣ останали случаи назначението на дневнитѣ пари зависи отъ особенното разрѣшение на Военниятъ Министръ.

При преминуванието изъ една часть въ друга или при назначаваня на служба офицеритѣ и враковетѣ нѣматъ право за дневни пари, понеже получватъ усиленни пѣтни пари.

София, 24 януарий 1883 г.

Подписалъ: Военный Министръ, отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 20.

Отъ Императорската Русска служба Штабсъ Ротмистръ Язиковъ, се прикомандирува къмъ конния полкъ, прѣди да бѣде опредѣленъ на служба въ него.

София, 24 януарий 1883 г.

Подписалъ: Военный Министръ, отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

No. 23.

Въ приетие за рѣководство, при отбивание караулната тягоба „уставъ о службѣ въ гарнизонѣ“ издание отъ 1881 година § 176 и заблѣжката къмъ този § се измѣнява така:

„Извикания караулъ отдава честь:“

1. Съ биение на барабанъ: (Гвардейскитѣ походъ) и салотование съ знамето: на Негово Височество и на всичкитѣ иностранны Господари, а също и на тѣхнитѣ съпруги.

2. Съ биение на барабанъ: (Гвардейскитѣ походъ), но безъ салотование съ знамето на всичкитѣ други Височайши лица.

3. Съ биение на барабанъ: (Армейскитѣ походъ) безъ салотование съ знамето на минуваящитѣ знамена и штандарти, на президентъ Министра, въ случай че той е въ чинъ Генералски и на Военниятъ Министръ.

4. Безъ биение на барабана изобщо на църковнитѣ байраци (хоругви), на кръстоветѣ, иконитѣ и на военнопребалнитѣ процессии, които се съпровождатъ съ военна команда, на другарятъ на Военниятъ Министръ, на мѣстниятъ комендантъ и на своитѣ: бригаденъ, полковой или дружиненъ командири, въ артиллерията: на началника на артиллерията, на мѣстниятъ комендантъ, на бригадниятъ командиръ, на полковитѣ командири или на командиритѣ отъ отдѣленията и на всичкитѣ воински команди, съгласно съ § 175 отъ споменѣтия по горѣ уставъ.

Като обявявамъ това, заповѣдвамъ тѣзи измѣнения да се приематъ за точно изпълнение.

София, 24 януарий 1883 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 26.

Като посѣтихъ дворцовиятъ караулъ прѣзъ нощта на 24 януарий срѣщу 25 число, намѣрихъ го въ пѣленъ порядъкъ; както караулний офицеръ отъ собствения на Негово Височество конвой подпоручикъ Цанковъ, тъй сжщо и долнитѣ чинове отъ конвоя на Негово Височество добрѣ знаяха своитѣ длѣжности и на моитѣ въпроси получавахъ вѣрни отговори. Само стражаря у фронта при излизанieto ми отъ караула противъ § 237 отъ устава на гарнизонната служба, по моето искание ми даде шашката си, за което предписахъ да му се наложи строго наказание.

II.

Прѣзъ нощта на 26 януарий срѣщу 27 прегледахъ казармитѣ и конярницитѣ на конвоя на Негово Височество и намѣрихъ въ тѣхъ всичко въ пѣленъ порядъкъ.

София, 27 януарий 1883 г.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 28.

Отъ Русчукската No. 23 пѣша дружина подпоручикъ Камбосовъ се уволнява въ отпускъ въ предѣлитѣ на Княжеството на 4 мѣсеца, — по болестъ.

София, 29 януарий 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 28 януар. Принцъ Наполеонъ се освободи тази вечеръ. Обвинителната камара обяви че не си е имало мѣсто да бжде преслѣдванъ. — Потвърдява се слуха че г. Жуль Ферри не рачи да състави кабинетъ.

Цетиня, 28 януар. Правителството е испроводило до силитѣ една нота, съ която прави отговорна Турция, за че е побъркала на сполуката по опредѣлението границата, като обявява за нищо конвенцията, която станъ въ Цетиня, и като предизвѣстява, че Черна-гора ще постъпи да превземе позицитѣ Матагой и Владня. Черна-гора ще прекъсне прамитѣ си сношения съ Портата относително въпроса за границата.

Лондонъ, 28 януар. „Morning Post“ казва: Вѣрва се че проекта за съставянието една смѣсена комисия ще се изостави въ слѣдствие на разногласията, които сжществуватъ между Австрия и Румжния.

Сжщий вѣстникъ извѣстява, че Руссия и Австрия сж се съгласили върху въпроса за Килийското устие.

Г. Кровве се е назначилъ вчера секретаръ на конференцията. Лордъ Фицъ Морисъ ще присжтствува въ засѣданията на конференцията, като втори английски делегатъ.

Виенна, 28 януар. Изъ Лондонъ телеграфиратъ: Увѣряватъ, че Англия приема Барреровото предложение, и при всичко че е заинтересувана както и Австрия въ навигацията по Дунава, тя не иска да има сжщитѣ права въ смѣсената комисия. — Прибавятъ още, че ако една спогодба между исканията на Румжния и Австрия бжде невъзможно, по-добрѣ ще бжде съвсѣмъ да се изостави проекта за съставянието смѣсена комисия и да станатъ преговори върху изпълнението особенитѣ атрибуции на Европейската комисия.

Тази система би отстранила противорѣчието на Румжния и полицията на прибрѣжнитѣ държави би опражнявала опредѣленитѣ правдини отъ правилницитѣ за Галацката комисия.

По този начинъ биха се отстранили оплакванията на Румжния за нащърбяване суверенитѣ ѝ права, което би ѝ причинило приеманието на Барреровий проектъ.

Исканието на Руссия относително Килийското устие не е опасно, защото сжществува контролтѣ на Европейската комисия, която между другото запазва юридикцията си върху всички кораби плавающи по Дунава.

Лондонъ, 29 януар. Дунавската конференция се събра на засѣдание днесъ. Всички посланници присжтствуваха, между които и Мусурусъ Паша, който е получилъ своитѣ наставления. Агенцията Реутеръ казва, че конференцията е рѣшила да допустне Румжния и Сърбия съ сжвѣщателенъ гласъ. Вѣроятнo е че България нѣма да се приеме. — Въ днешното засѣдание нѣма никакво разискване върху въпроса за двѣ комисии. Разискванията ще останатъ тайни. Идущето засѣдание ще бжде въ вторникъ. Вѣрва се че конференцията скоро ще свърши работитѣ си.

Парижъ, 29 януар. Сенатътъ подкачи разискванието на законопроекта противъ принцoветѣ. То ще слѣдва и въ понедѣльникъ. Г. де Фреисине отбѣва отъ да земе на себе си съставянието на кабинетъ.

Римъ, 29 януар. „Римское обозрѣние“ извѣстява, че папата е испратилъ едно писмо до Германский Князь наслѣдникъ по случай на сребренната свадба на тоя Князь и че въ това си писмо той билъ изразилъ желанието за възстановлението на религиозний миръ.

Парижъ, 29 януар. Journal des Delat казва: Европа не би могла безъ онеправдание да откаже да приеме Румжния и Сърбия въ конференцията.

Сжщий вѣстникъ съжалеява за дѣто България не е била приета и искава желание дано дипломатията намѣри нѣкакъвъ начинъ за компромисъ, щото безъ да докача Порта, да се допустне на България сама да защищава интереситѣ си.

Цариградъ, 29 януар. Султанското ираде, което упълномощава Мусурусъ Паша да земе участие въ конференцията едва вчера се е издало. То ограничава разискванието въ три точки предварително означени.

Букурещъ, 30 януар. Въ депутатската камара г. Стурдца, Министръ на Външнитѣ Дѣла, съобщилъ на депутатитѣ рѣшението на Лондонската конференцията, споредъ което рѣшение Румжния не се приема да земе участие въ работитѣ ѝ освѣнъ съ сжвѣщателенъ гласъ. Министрътъ каза още, че правителството телеграфирало до княза Гика въ Лондонъ, формално да протестира противъ това рѣшение и тържественно да обяви, че Румжния не би признала никаква задължителностъ въ рѣшения зети, безъ да е зела тя участие, по въпросъ въ който тя направо е заинтересувана и който тъй блиско докача суверенството и независимостта ѝ.

Това съобщение се прие съ единодушни ржкоплескания отъ камарата.

Г-нъ Ионеско, бивши министръ на външнитѣ дѣла, а днесъ водителъ на опозицията, обяви че камара и страната немогатъ освѣнъ да одобрягъ достолѣпното, исправното и патриотическото поведение, което правителството е удържало въ този случай. — Г-нъ Ионеско даде увѣрения че правителството може да се облѣга възъ единодушното подкрѣпление както отъ страна на камарата тъй и отъ цѣлий народъ. Той свършва като казва: Европа ще види всички Румжнци сжединени за да отстоягъ правата на страната, свързани съ свободната навигация по Дунава.

Тѣзи патриотически слова се посрѣщяха съ единодушни ржкоплескания.

Лондонъ, 31 януар. Morning-Post се научава, че Русский посланникъ е съобщилъ, въ сжбота, на конференцията инструкциитѣ си относително Килийското устие.

Вѣрва се че този въпросъ ще се уреди въ скоро време а че и самата конференция ще свърши работитѣ си до края на тази седмица.

Бѣлградъ, 31 януар. Въ вчерашний министерский сжвѣтъ, въ който е предсѣдателствувалъ кралятъ, се е рѣшило да се приеме рѣшението на Дунавската конференция, споредъ което Сърбия се допуща да земе участие въ конференцията съ сжвѣщателенъ гласъ.

Софийски апелативенъ съдъ.

РЪШЕНИЕ

№ 97.

Въ името на Негово Височество Александръ I Български Князь, днес на 7 юний 1882 год. въ съдебното заседание подъ предсѣдательството на предсѣдателя Ст. Зографски, при членовотъ: А. Димитренко, В. Христовъ, помощ. секретаря Ив. Казанджиева разгледа се долъизложенното отъ А. Димитренко търговско дѣло №. 238 по въззива на П. Неболсинъ, повѣренникъ на Якова Ланге, Русско-падданный, бившии жителъ отъ г. Руссе, срѣщу рѣшението на Руссенский коммерческии съдъ отъ 17 марта 1880, №. 25, съ което искътъ на Ланге за 25,000 книжни рубли срѣщу Симеонова, е отблъснатъ, като не законенъ и съгласно съ ст. 972 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, да плати Ланге съдебни разноси.

Съдържанието на дѣлото е слѣдующе: На 14 юлий 1878 год. Иванъ Симеоновъ е сключилъ контрактъ съ бившето Интенданство на дѣйствующата армия за поставка хлѣба на войскитѣ, въ който контрактъ единъ отъ пунктове, относящитѣ се до настоящето дѣло, н. 13 гласи: „въ обезпеченіе принимаемаго мною на себя подряда по настоящему контракту подвергаю въ залогъ, представленія за меня Русско-паданнымъ Евлогіемъ Георгіевымъ сто тысячъ рублей государ. кредит. билетами.“ Самия же контрактъ е подписанъ само отъ Ив. Симеоновъ. На 15 юлий 1878 год. четирма съдружници: Евлогія Георгіевъ, Ив. Симеоновъ, П. Керемекчиевъ и Яковъ Ланге направили по мѣжду себе си частно условие, съ което всички взаимно се обязали да изпълнятъ контракта, сключенъ отъ Ив. Симеоновъ съ Руското правителство, по слѣдующитѣ условия: всѣкий ще носи както прибилъ тѣи съдъ и убитки по равна часть по $\frac{1}{4}$ -пунктъ 3 отъ частното условие гласи: „залогъ въ сумма сто тысячъ рублей кредит. билетами, представенъ въ Интенданское управление въ обезпеченіе постановки Г. Евлогіемъ Георгіевымъ внесени компаніонами по равной части, а потому залози эти подлѣжатъ къ возвратѣ на полученіемъ изъ Интенданства компаніонамъ, каждому по 25,000 руб. кредитными; г. Евлогій Георгіевъ долженъ подать о томъ заявленіе Интенданству и просить, чтобы залози были возвращени по окончаній поставку г. Симеонову, который и долженъ по полученіемъ таковымъ вручить каждому изъ компаніоновъ 25,000 руб. кредит.“ Частното условие подписали само троица: Ив. Симеоновъ, Яковъ Ланге и П. Керемекчиевъ. Слѣдъ условието Ив. Симеоновъ на $\frac{18}{30}$ юний 1879 год. получилъ отъ Якова Ланге припадащата се на него часть отъ залога, сир. 25,000 рубли кредит. и за тѣхъ далъ на Якова Ланге една расписка, въ която на края пише: „които ще му се повърнатъ при приеманъето рѣшеного количества отъ интенданството въ Одесса“. Слѣдъ поставката на хлѣба на 5 септемврий 1879 година Яковъ Ланге направи протестъ срещу Иванъ Симеоновъ, въ който протестъ по мѣжду другото казалъ: „при това още обявявамъ и прѣдизвѣстявамъ г. Симеоновъ, че както е и самому нему извѣстно, понеже е дълженъ да отиде незабавно въ Одесса, за да свърши окончателенъ счетъ съ Интенданството и да земе назадъ вложения залогъ, та да ми повърне частъта, която ми се пада отъ тоя залогъ, азъ и въ това отношение си запазвамъ правото за което дѣло бѣше и е дълженъ да отиде незабавно слѣдъ сключваніето смѣткитѣ на дружеството ни“. На протестътъ Ив. Симеоновъ отговорилъ на 7 септемврий 1879 год., че закѣсняваніето му да иде въ Одесса произлѣзло отъ това, че П. Керемекчиевъ грабналъ му нуждитѣ за това книги, че той (Симеоновъ) протестувалъ на врѣме и запазилъ правото си за всичкото, което щѣло да послѣдва отъ това. На 14 януарий 1880 год Яковъ Ланге направи пакъ протестъ срѣщу Ив. Симеонова, въ който протестъ предложилъ на Ив. Симеонова или да му преуступи формално и да го упълномощи да свърши окончателнитѣ смѣтки съ Интенданството, чрѣзъ което да може самичкъ да получи своята часть отъ залога (25,000 руб.), или Иванъ Симеоновъ да му заплати отъ себе си неговата часть не по-късно отъ 24 часа съ $\frac{1}{100}$ отъ 5 септемврий 1879 год., и всичкитѣ разноси въ количество 2,000 рубли. На това Ив. Симеоновъ отговорилъ на 16 януарий 1880 год. съ контръ-протестъ, въ който изложилъ, че тѣи като П. Керемекчиевъ го задържа съ отворения неправилно процесъ, а тѣи сѣщо и самичкъ Ланге го задържа като отворилъ неправилно процесътъ и тѣи като още ималъ да получи отъ П. Керемекчиева 10,000 фр., които послѣдния не му дава, то за това не може да иде въ Одесса, като си запазилъ правото да търси отъ Керемекчиева всичкитѣ разноси и пагуби. На основание на своитѣ протести, Яковъ Ланге на 4 февруарий 1880 год. подалъ прошеніето си въ Руссенский коммерческии съдъ, съ което иска отъ Ив. Симеонова 25,000 рубли кредитни залогъ, $\frac{1}{100}$ отъ 5 септемврий 1879 год. до деньтъ на уплатата съ съдебни издържки и за водение на дѣлото; да се наложи запрѣщение на недвижимото имущество на Ив. Симеоновъ, по неговото (Ланге) указание и рѣшението на съда да се повѣргне на предварително изпълнение. При прошеніето си приложилъ копия отъ всичкитѣ протети, контръ-протести, разноси и условия. — На основание на прошеніето и представенитѣ документи Руссенский коммерческии съдъ въ распоредителното си заседание на 4 февруарий 1880 год. постановилъ, щото Ланге да даде поржчителъ или залогъ за претендираната сумма. Слѣдъ това пристѣпилъ къмъ разглежданіето на дѣлото, като го назначилъ въ съдебнитѣ си заседания и извикалъ странитѣ. Въ съдебнитѣ заседания по това дѣло г. Неболсинъ, повѣренникъ на Ланге, показалъ, че независимо отъ 3-ий пунктъ на условието, на

основание на расписка подписана отъ Ив. Симеонова основава иска си; понеже Симеоновъ противъ условието не е отишелъ да свърши смѣткитѣ съ Интенданството и не е зель залога, за това и иска щото Симеоновъ да му заплати своитѣ пари, още повече, че Интенданството, като не припознава никого другого освѣнъ Симеонова, то нему (Ланге) никога нѣма да бѣде възможно да получи паритѣ. — Г. Ивановъ, повѣренникъ на Ив. Симеоновъ предложилъ на съда да се произнесе, може ли възбуденния искъ да се отнася до него, когато спорѣдъ условието трѣбва да се отнася до Евлогія Георгіева, който отказва да даде заявленіе въ интенданството за залога; още повече, че и самата расписка, на която се основава истеца, не го задължава да прави смѣтки и да иска залога, а истеца нека се отнесе до Евлогія Георгіевъ и да иска отъ него своята часть, или да докаже, че Ив. Симеоновъ е получилъ залогъ, тогава ще му заплатимъ колкото ще му падне. Истеца отговорилъ, че не може да иска отъ Евлогія Георгіевъ, защото той нѣма и да го припознае за съдружникъ, понеже не е подписалъ и условието, че Симеоновъ още прѣзъ августъ м. трѣбваше да свърши смѣткитѣ съ Интенданството и тогава само ще може да получи залога, но като не е направилъ никакви смѣтки, като е далъ частъта отъ печалата на Евлогія Георгіева безъ да му е поискалъ заявленіето, то помолі съда да осжди Симеоновъ да му плати исканитѣ сумми. За разяснение на въпроса съдътъ отъ себеси предложилъ въпроса: дали е получилъ Симеоновъ залогъ, на което получилъ и отрицателния отвѣтъ. Слѣдъ това съдътъ опредѣлилъ: Яковъ Ланге да представи и удостовѣреніе отъ интенданството, че залога 100,000 рубли не подлѣжи на штрафъ и че Евлогія Георгіевъ е направилъ заявленіето въ Интенданството да се повърнатъ на Ив. Симеонова 100,000 рубли и за това отложилъ дѣлото. На другия день Яковъ Ланге направи писменно заявленіе, че не нему било да иска тѣзи доказателства и че най сѣтнѣ той неможалъ и да ги иска отъ интенданството, защото послѣдното не го припознава съконтракция. На 17 марта 1880 год. въ съдебното заседание истеца и отвѣтника като изложили въ кратцѣ исказаното вече въ миналото заседание, съда издалъ рѣшението си съ което рѣши: претенцията на Я. Ланге да се отблъсне, като незаконна и съгласно съ ст. 972 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила съдебнитѣ разноси да си останатъ върху истеца. При това г. предсѣдатель на Руссенский Коммерческии съдъ е останалъ при особно мнѣние, въ което изказалъ, че по неговото мнѣние е да се даде на Ив. Симеоновъ единъ мѣсеченъ срокъ да отиде въ Одесса да си расправи смѣткитѣ съ интенданството и тогава да даде на Я. Ланге 25,000 кредит. рубли. А съдебнитѣ разноси отъ 1322 фр. да се раздѣлятъ на половина.

Незадоволенъ отъ това рѣшение, Ив. Симеоновъ чрѣзъ повѣренника си Неболсинъ, подалъ апелативна жалба въ Руссенский апелативенъ съдъ, въ която намира неправилно заключеніето на Руссенский Коммерческии съдъ и молилъ да се отмѣни рѣшението му. Слѣдъ като е билъ разрѣшаванъ отъ Руссенский апелативенъ съдъ въпроса — срока на апелацията, пристѣпилъ къмъ разглежданіето на дѣлото по сѣщество, като назначилъ дѣлото за въ съдебнитѣ си заседания и извикалъ странитѣ. При дѣлото на Руссенский апелативенъ съдъ се намиратъ 2 протеста (копия) на Ив. Симеоновъ срѣщу П. Керемекчиевъ, препроводителната бумага отъ Расчетната комиссия на бившата дѣйствующа армия, въ която бумага комиссията препратила Ив. Симеонову смѣтка и съобщение, че отъ 100,000 рубли задържани 28,358 руб. 22 к. а остатъка 71,641 руб. 78 к. възвърдени Евлогія Георгіеву и още едно съобщение отъ сѣщата комиссия до г. Яковъ Ланге, съ която му съобщаватъ, че 71,641 руб. 78 к. отдадени на Евлогія Георгіева и че ще се предадѣтъ още на Евлогія Георгіева 13,242 руб. 72 к. съ $\frac{1}{100}$ на тѣхъ, а остатъка 15,115 руб. 50 копѣйки ще останатъ въ контората на государствененъ банкъ въ Одесса.

На 8 априлий 1881 год. бѣше назначено дѣлото въ съдебното заседание на Руссенский апелативенъ съдъ, когато и се явили странитѣ чрѣзъ своитѣ повѣренници: Стефанъ Стамбуловъ и Дмитрий Мантовъ отъ страна на Яковъ Ланге, а Ивановъ отъ страна на Ив. Симеоновъ. Стамбуловъ казалъ: че тѣи като Симеоновъ не е отишелъ въ Одесса да свърши смѣткитѣ, тѣи като не щѣлъ да упълномощи Ланге, както послѣдния искалъ, но мѣжду това самичкъ се призналъ че е билъ задълженъ да направи всичкото това, но ужъ му билъ пречилъ Керемекчиевъ, че Симеоновъ съ нищо не доказва какъ че е направилъ трѣбование къмъ Евлогія Георгіева, за да направи послѣдния заявленіе, че Симеоновъ мажалъ да остави адвокатъ за дѣло, а самичкъ да иде въ Одесса, то на основание всичкото това и ст. ст. 134, 167 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и 90, 91, 92, 99 отъ притурката на търговския законъ молилъ да се осжди Ив. Симеоновъ да заплати исканитѣ сумми. Ивановъ отъ страна на Ив. Симеоновъ показалъ, че наистина Симеоновъ припознава, че билъ дълженъ да отиде и да свърши смѣткитѣ съ интенданството, нѣ го задържали отворенитѣ върху него процесси: че интенданството, като припознавало само Евлогія Георгіева, за това и му повърнало 71,000 и толкова рубли а остатъка задържало, защото слѣдъ окончателното на смѣткитѣ, може бы нѣкоя сумма ще подлѣжи на штрафъ: че този искъ не се отнася до Симеонова, защото залогъ се намиралъ въ зависимость отъ Евлогія Георгіевъ, а ако би Симеоновъ билъ получилъ залогъ, то щѣлъ да даде на Ланге припадащата часть; че Ланге самичкъ припастувалъ на Симеонова да иде въ Одесса, като наложилъ секвестръ върху неговата часть на залога; че още не сжрасчислени съдружественитѣ имъ смѣтки и може бы Ланге нѣма да получи всичкитѣ 25,000 рубли; Симеоновъ нѣмалъ нужда да иска отъ Евлогія Георгіева заявленіето, защото расчети съ интенданството не били свършени и не искалъ отъ Георгіева заявленіе.

Стамбуловъ отговорилъ, че тъй като отъ наложеното секвестро и самопризнанието на Симаонова, частъ отъ залога 25,000 рубли на Керемекчиова била цѣла, то и частъта на Ланге трѣба да е цѣла; че представенитѣ отъ Симаонова книжя немогътъ да се взематъ въ внимание, защото били отъ нѣкоя расчетна комисия, а не отъ интенданството; спорѣдъ условието, Евлогия Георгиевъ е внесълъ залогъ, а Симаоновъ ималъ само право да го получи, за това моли да се осъди Ив. Симаонова, защото не е изпълнилъ условията. Руссенский апелативенъ съдъ, като изслуша всичкитѣ тѣзи обяснения съгласно ст. 134, 167, 186 отъ Врѣмн. Сѣдебни Правила и 99 отъ притурката на търговския законъ рѣши: рѣшението на бивший Комерческий съдъ по сѣщото дѣло да се отмѣни на пълно; Ив. Симаоновъ да заплати на Яковъ Ланге 25,000 рубли кредит. заедно съ законна лихва по 1% въ мѣсець, като се счита отъ 5 септемврий 1879 година, до исплащанието на рѣчената сума и още съгласно съ ст. ст. 306, 971, 972 отъ Врѣмннитѣ Сѣдебни Правила да заплати 4237 франка и 40 стотинки различни разноски.

Неблагодаренъ отъ това рѣшение Ив. Симаоновъ подаль въ Върховний Касаціоненъ съдъ касаціонна жалба, въ която молилъ за отмѣната му. — Поводи изложени въ касаціонната жалба: 1) нарушение на чл. 82 отъ гражданский законъ; 2) нарушението ст. 235 п. 3 и 250 отъ Врѣмннитѣ Сѣдебни Правила; 3) нарушението на 99 чл. отъ притурката на търговския законъ. Върховний касаціоненъ съдъ намѣрилъ, че сѣ нарушени чл. 82 отъ гражданский законъ и чл. 99 отъ притурката на търговския законъ и за това препратилъ дѣлото въ Софийский апелативенъ съдъ за ново производство и рѣшение по сѣщество.

Софийский апелативенъ съдъ назначи това дѣло за въ сѣдебното си засѣдание на 7 юний 1882 год., когато се явили: В. Мишайковъ повѣренникъ на Яковъ Ланге; — Ивановъ и Д. Грековъ отъ страна на Ив. Симаонова. Мишайковъ като изложи 3 пунктъ отъ условието каза, че Симаоновъ не билъ изпълнилъ задълженията си, като не е свършилъ смѣткитѣ, то и е отговоренъ не е получилъ залога, слѣдователно иска напълно се отнася до Симаонова, който и до сегане е изпълнилъ, което трѣбаше да изпълни и не прѣдставилъ никакви доказателства, че билъ зималъ какви и да е мѣрки за получението на залога; че Ив. Симаоновъ щомъ е издалъ на расписка, трѣбаше да я изпълни, слѣдователно трѣбаше той да вземе таквизи мѣрки, които би му дали възможность да издържи задължението си. Сега Ив. Симаоновъ казва, че нѣмалъ врѣме или ималъ припятствие, но това може да бѣде постоянно; казва още Симаоновъ, че смѣткитѣ съ интенданството не сѣ свършени; пита се защото Ив. Симаоновъ не е прѣдставилъ надлѣжнитѣ квитанции за да се свършатъ смѣткитѣ, слѣдователно пакъ Ив. Симаоновъ е виновенъ; още повече, че тъй като е положително извѣстно, че Евлогия Георгиевъ получилъ 71,741 руб. и може би е получилъ вече и 15,000, сирѣчь остава едно най-малко количество, за това помоли сѣда, щото да признае доводитѣ на Ив. Симаоновъ за неосновни и да го осъди още на разноски.

Ивановъ изложи по напредъ вкратцѣ съдържанието на дѣлото, а подиря каза: че Я. Ланге съвършено излишно говори за 3 пунктъ на условията, защото самъ е казалъ, че иска си основава върху расписка, подписана отъ Симаоновъ, но и въ 3 п. не е казано нищо, че Симаоновъ е отговоренъ, ако не направи задължението, а на противъ както се вижда отъ расписката, Ланге не устоялъ на условията въ 3 п. защото едвамъ подиръ една година внесълъ пари 25,000 рубли, Евлогия Георгиевъ е получилъ само 70,000 руб. тогава и отъ Евлогия Георгиева нѣма право да иска 25,000, защото всичкитѣ 100,000 руб. не сѣ получени, още не сѣ свършени смѣтки, за да се опредѣлятъ всичкитѣ разноски на дружеството, а Ланге безъ никакво внимание за това иска своитѣ 25,000, и сирѣчь колко ще остане загуба, то той невъсприема за себе си. — Нека Ланге да дойде да свърши съдружественитѣ имъ смѣтка и тогава ще видимъ колко ще падне на Ланге, защото всѣкий отъ съдружницитѣ отговаря за всичкитѣ разноски и пагуби, а разноски ставало, но не се прегледани още отъ съдружницитѣ; Ив. Симаоновъ не се задължилъ да накарва или задължава Евлогия Гергиновъ да дава заявлението, за това не се счита за задълженъ да отговаря на всичкитѣ трѣбования отъ страна на Ланге. Слѣдъ това пое думата Д. Грековъ и прѣди да каже нѣщо — прѣдставилъ едно удостовѣрние отъ врѣмнатата комисия на интенданския отдѣлъ No. 5149 съ което се удостовѣрява че 100,000 руб. залогъ полученъ отъ интенданството, че освѣнъ Евлогия Георгиева никой не можда ги получи, че отъ тѣхъ възвръща 71,641 руб. и 78 коп. и 13,200 р. 72 коп., а остатъка 15,157 руб. 50 коп. не сѣ дадени до окончание на ревизионната переписка относително незаписки хлѣба, който се обозначава въ квитанциитѣ на Ив. Симаонова.

В. Мишайковъ поиска да прочете този документъ и да отговори на него, което и му ся позволило. — Мишайковъ каза, че всичкитѣ пунктове (ужъ,) говорятъ въ неговата полза, защото отъ тѣхъ се вижда, че Симаоновъ не е свършилъ още смѣтка съ интенданството за която слѣдователно отговаря, че подиръ возвращени Евлогию Георгиеву за исключение на твърдъ малко количество, че остатъкъ не може да се даде, защото Симаоновъ не е представилъ необходимитѣ квитанции на врѣме, слѣдователно и въ този случай пакъ е отговоренъ Иванъ Симаоновъ; нъ въобще за удостовѣрението каза Мишайковъ, че това било представено въ Върховний Касаціоненъ Съдъ дѣто не може да ся представятъ нови доказателства, а какъ е било прието това — нему неизвѣстно.

Д. Грековъ каза: за разрѣшението на въпроса трѣба да имаме прѣдъ видъ рѣшението на Върховний Касаціоненъ Съдъ, което

е задължително за сѣда. Отъ расписката и 3 п. условия се вижда, че слѣдъ като ще получи паритѣ Евлогия Георгиевъ ще ги даде на Симаонова, който вече ще ги раздѣли, слѣдователно Симаоновъ не можалъ да иска паритѣ отъ интенданството, защото само Евлогия Георгиевъ ималъ право, а Симаоновъ нѣмалъ право да накарва или принуждава Евлогию Георгиева, още повече по исканието на Ланге, защото не само Лангеви пири били тамъ, нъ даже и на Евлогиева Георгиева. Слѣдователно той самъ самичакъ се грижалъ да получи паритѣ, за това ходилъ въ Россия, губилъ много пари, които трѣбва още да се присмѣтнатъ и да се распредѣлятъ на свѣкого отъ съдружницитѣ, нъ-кой е кривъ, че врѣмнатата комисия още до сега не свършила своитѣ сметки? Но господинъ Ланге както ся вижда малко се грижи, какви разноски били направени, и какви смѣтки останали, помѣжду съдружницитѣ, а само иска чисти 25,000 рубли, а тамъ каквото щете — правете. Твърдѣ естествено е, че Ив. Симаоновъ не е отишелъ въ Россия, защото е зналъ, че комисията не е свършила смѣтки, а да иде да харчи пари и да принуждава комисията да свърши по-скоро смѣтки, не можеше да направи, зошто напредъ никой отъ странитѣ нѣма право да накарва сѣда да му рѣши дѣлото тогава, когато ще поиска, а това зависи отъ сѣда, тъй и тука отъ комисията. Паритѣ 100,000 рубли не сѣ получени; каква своя частъ отъ тѣхъ иска Ланге и на какво основание? Всѣкий отъ съдружници има право да иска своята частъ отъ капитала, когато едно дружество свършало е смѣткитѣ си, когато приведенъ е въ извѣстность приходъ, расходъ и тогава — да. — А тука смѣткитѣ не приведени въ порядкъ, Ланге не иска да дойде да ги преглѣда, а иска само своитѣ пари, т. е. иска да не припознава условията си. — За това всичкото помоли сѣда да сѣ отблжсне иска на Я. Ланге. Минайковъ възрази, че сега Ив. Симаоновъ не иска нищо да дава при всичко, че вече паритѣ се получени, освѣнъ твърдѣ едно малко количество, Ив. Симаоновъ като далъ расписка, се задължилъ прѣдъ Ланге и за туй трѣбва да изпълни задължението си, а колкото до смѣткитѣ; то другъ въпросъ, може да заявятъ срѣщу него искъ. Д. Грековъ каза: всичкото това не е основателно, а нека Ланге прѣдстави доказателства, че той е дохождалъ да преглѣда смѣткитѣ и че дружеството е постановило да се дадѣтъ паритѣ на Ланге, тогава ще му ги платимъ. Предложи се отъ члена въспроса: дали положително интенданството е свършило своитѣ смѣтки или не, на което странитѣ отговориха, че не.

Слѣдъ всичкото това Софийский Апелативенъ Съдъ, като изслуша всичкитѣ тѣзи обяснения на странитѣ, като зе предъ видъ:

1) Че самичакъ Я. Ланге е казалъ, че основава своя искъ исключително на расписка, подписана отъ Ив. Симаонова, независимо отъ 3 п. по условието, съ което обаче записката е тѣсно свържана:

2) Че самата записка, подписана отъ Ив. Симаонова гласи: „приехъ отъ Я. Ланге 1/4 ч. отъ залога, сирѣчь 25,000 рубли кредитни, които ще му се повърнатъ при приеманието рѣченото количество отъ интенданството въ Одесса,“ отъ което излазя, че Ив. Симаоновъ се задължилъ да повърне на Я. Ланге 25,000 рубли само слѣдъ като ще ся получи всичката сума залогъ 100,000 рубли, а той е получилъ отъ Евлогию Георгиева въ количество само 71,641 рубли и 75 к. и 13,200 рубли и 72 к., а останали още не получени 15,157 рубли 50 к.;

3) Че самичакъ Я. Ланге призналъ, че паритѣ залогъ 100,000 рубли не сѣ получени още напълно, сирѣчь нѣма право и да иска напълно своята частъ 25,000 рубли;

4) Че самичакъ Я. Ланге въ протеста си отъ 5 Септемврий 1879 год. като правилъ отговоренъ Ив. Симаонова за че той не е отишелъ на врѣме въ Россия за да свърши смѣткитѣ, казалъ: „Симаоновъ е билъ длѣженъ да отиде незабавно слѣдъ склучванието смѣткитѣ на дружеството ни,“ а мѣжду това Ланге не представилъ никакви доказателства, че смѣткитѣ на дружеството имъ били вече свършени:

5) Че изъ самитѣ удостовѣрения на врѣмнатата комисия отъ интенданския отдѣлъ а особено No. 5149 става явно, че комисията не е още свършила смѣткитѣ и за това задържала още 15,157 р. 50 к. отъ залога 100,000 рубли кредитни; — съгласно ст. ст. 167, 168 и 186 отъ Врѣмн. Сѣдеб. Правила.

Р ѣ ш и.

Потвърждава рѣшението на бивший Руссенкий Каммерческий Съдъ отъ 17 Марта 1880 г. No. 25 така: отхвърля иска на Якова Ланге, като несвоеврѣменно заявенъ, за (25,000) двадасятъ и петъ хиляди рубли книжни срѣщу Ив. Симаонова и Яковъ Ланге да плати сѣдебни разноски по това дѣло.

Това рѣшение е окончателно и недоволната страна има право да кассира прѣдъ Върховний Касаціоненъ Съдъвъ срокъ 2 мѣсеца отъ деня на получванието прѣписъ отъ рѣшението, согласно закона за касаціонитѣ жалби, обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 96 за 1880 година.

Първообразното подписалъ предсѣдатель: Ст. Зографски. Членове: А. Дмитренко, В. Христовъ и приподписалъ подсекретаръ: Ив. Казанжиевъ.

Забѣлѣжка: Горнето рѣшение се публикува съгласно съ опредѣлението на Софийский Аппел. Съдъ отъ 10 Януария т. г., станало по подаденото отъ Ивана Симаонова прошение, вписано подъ No. 50.

3—(45)—3.

Предсѣдатель: С. Зографски.
Секретаръ: Л. Г. Гавалюговъ.

Главното телегр-пощенско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 579.

Главното телеграфо пощенско управление съвременно си обявява, че на 15 февруар. текущата година ще стане публиченъ търгъ съвременно намаляване за доставка телеграфни стълбове по линиитъ София-Плѣвенъ, Плѣвенъ-Търново и Търново Габрово.

Търга ще стане въ Главното Тел. Пощ. Управление, и по телегр. пощ. станции въ Таш-Кесенъ, Орхание, Етрополъ, Луковитъ, Плѣвенъ, Севлиево, Търново, Дръново, и Габрово отъ часа 10 сутрена до 3 часа слѣдъ пладне.

Лицата, желаючи да участвуватъ въ търга, могатъ да се явятъ до горѣпоменхтий срокъ въ показанитѣ мѣста, гдѣто ще видятъ послѣднитѣ условия за доставката на стълбоветѣ.

София, 29 януарий 1883 год.

Гл. Инспекторъ: Р. Ивановъ.

Подсекретаръ: С. А. Симеоновъ.

1—(112)—3

Вакарелска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 27.

Вакарелската митница съвременно си обявява за всеобщо знание, че на 25 удуш. февруарий отъ часътъ 2 до 4 послѣ пладнѣ, ще се произведе въ помѣщението и публиченъ търгъ съвременно на слѣдующитѣ конфискувани и изоставени предмѣти:

44 оки дрѣбенъ захар; 7 оки стафиди; 15 оки дрѣбенъ тютюнъ въ човали и една ока и 50 др. въ пакетъ; 60 оки вино; 28 оки гвоздѣ и подкови; 1 ока и 350 др. ракия; 300 оки тергия и 5 $\frac{1}{2}$ оки енѣе.

Желающитѣ купувачи могатъ да присѣствуватъ за наддаване въ опредѣленото по-горѣ врѣме, въ което и ще се свърши то окончателно.

с. Вакарель 21 януарий 1883 год.

Управителъ: П. Ив. Поповичъ.

Секретаръ: Георг. Калипетровски.

2—(105)—3

Софийско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 178.

Въ четвъртъкъ, на 3 идущий м. февруар. на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще се продава съвременно публично намаляване направата на една дървена барака на мѣстото на новитѣ градски гробища, задъ новата циганска махала. Бараката ще захваща едно пространство отъ 44 квадр. метра.

Отъ г-да конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ отъ 200 лева.

Плана и по подробнитѣ условия се намиратъ въ техническото отдѣление при общинското управление и сж на расположеение на интересующитѣ се.

Желающитѣ да земжтъ тая работа отгоре си, поканватъ се да се явятъ въ означеното врѣме, въ общинското управление. — София.

София, 29 януарий 1883 год.

И. д. I помощн. кмета: Гладиевъ.

Помощ. секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(124)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 183.

На 4 идущий м. февруарий т. г., на 2 ч. слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще стане търгъ съвременно публично намаляване за доставка на хилядо (1000) кубич. метра чакълъ, за постилание шосе отъ шарений мостъ до новитѣ градски гробища.

Отъ конкурентитѣ ще се иска предварително депозитъ по 10% отъ стойността.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ техническото отдѣление при общинското управление.

Желающитѣ да малонадаватъ приканватъ се да земжтъ участие на търгътъ — София.

София, 29 януарий 1883 год.

И. д. I помощн. кмета: Гладиевъ.

Помощ. секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(125)—1

Севлиевский окр. упр. съвѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 49.

Севлиевскийтъ окръженъ управителенъ съвѣтъ обявява, че отъ 25 текущий януарий м-ць до 28 идущий февруарий м-ць открива търгъ въ канцеларията си за продаване съ наддаване интизапа въ г. Севлиево съ правозимание 2 на % за всѣки продаденъ домашенъ едъръ добиткъ, за врѣме отъ 1 мартъ до 31 декември текущата 1883 година т. е. за 10 мѣсець.

Желающитѣ да закупятъ споменатий интизапъ могатъ да наддаватъ всѣки денъ въ канцеларията на съвѣта, освѣнтъ празничнитѣ дни, часа отъ 6 предъ обѣдъ до 3 слѣдъ обѣдъ до горѣзначенийтъ денъ 28 февруарий въ който денъ ще стане окончателното му отдаване.

Подробнитѣ условия относително наема на интизапа, желающитѣ могатъ да ги прочетатъ въ канцеларията на съвѣта.

Севлиево, 20 януарий 2883 год.

Председателъ: В. Владимировъ.

Чл. Секретаръ: З. Кънчевъ.

3—(93)—3

Софийский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА

№ 1161.

Софийский окръженъ сждъ, на основание ст. 850 и 851, отъ Врѣм. Сждеб. Правила, дири отклонивший се отъ сждебно дирение, Димитрий Ивановъ родомъ изъ гр. Самоковъ, обвиняемъ въ нараняване съ ножъ Стаменъ Николовъ отъ сжщий градъ.

Обвиняемийтъ Димитрий Ивановъ, е на 28 години, Българинъ православенъ, по занятие чешмеджия, неписменъ, бой тънъкъ и високъ, сухъ, очи сиви, мустаки тънки и жълти.

За това се умоляватъ всички онѣзъ г-да, които бихъ узнали неговото мѣстопробивание да го съобщатъ на най близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ да го приведитѣ въ сждѣтъ.

София, 25 януарий 1883 год.

Председателъ: С. Малинковъ.

Подсекретаръ: П. Стоиловъ.

1—(110)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанный сждебенъ приставъ при Софийский Окрѣжний Сждъ, съ силата на изпълнителный листъ подъ No. 617, издаденъ отъ Софийский Окрѣженъ Сждъ, съ който осжда поручика Ю. Котковский, да заплати на Ибраимъ Алиевъ Софийнецъ 190 полимперала остаткъ отъ стойнось на чифликъ въ село Бѣлица и сждебнитѣ разности по това дѣло, съгласно ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, чрѣзъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ два мѣсеца отъ троекратното обнародване въ „Държавний Вѣстникъ“ т. е. въ продължение на 61 денъ, ще продавамъ въ градъ София съ наддаване недвижимитѣ имущества на длъжнитѣ, състоящи:

1) една нива на Камъетъ (аджийско) отъ 100 уврати, съ съсѣди: рѣката, кръсавска падина, лжчки пѣтъ и чифликътъ;

2) нива до чифликътъ отъ 100 уврати съ съсѣди: рѣката, Гюро Тончо, Стоянъ Стаменовъ и улачкий пѣтъ;

3) нива у гьоловетѣ отъ 30 уврати съ съсѣди: отъ двѣтъ страни Стоянчо Стаменовъ, и гьоловетѣ;

4) нива у рѣката отъ 50 уврати съ съсѣди: Доша Колчинъ, рѣката и Павелъ Калининъ;

5) нива отада гьоловетѣ отъ 15 уврати съ съсѣди: Тончо Господиновъ, Гюро Младеновъ, Мода Колинъ и пѣтътъ;

6) нива на рабърский пѣтъ отаднитѣ гьолове отъ 30 уврати съ съсѣди: Величко Колчевъ, Пенко Комбоировъ и Тома Бѣлустовъ;

7) нива отада гьоловетѣ отъ 6 дюлюма съ съсѣди: гьоловетѣ, Денко Митковъ и Гела Бѣщснговъ;

8) нива на Блиница отъ 25 уврати съ съсѣди: Гюро Младеновъ, Тончо Господиновъ, Пенко Камбуировъ и Бѣло-Тодоровъ;

9) нива на могилка отъ 30 уврати съ съсѣди: Гюро Младеновъ, Павелъ Колинъ и пѣтътъ;

10) нива на могилка отъ 12 уврати съ съсѣди: Иончо Гюринъ, Тончо Господиновъ и Павелъ Колинъ;

11) нива у полето отъ 30 уврати съ съсѣди: Здравко, Иоте Пауновъ, Тончо Господиновъ и Бѣлоустови;

12) нива отвѣдъ друмътъ отъ 14 уврати съ съсѣди: намира се у ераковско поле;

13) нива отсамъ друмътъ отъ 8 дюлюма намира се у ераковско полѣ;

14) нива на Кочина воденица отъ 10 уврати съ съсѣди: Жото Антинъ, Дѣмо Бѣстановъ, Мито Здравковъ и гьолътъ;

15) нива и кория на гробищата отъ 30 уврати съ съсѣди: Донко Митковъ, Донко Стоиловъ и Кѣжа Георгинъ;

16) нива на дивотата отъ 10 уврати съ съсѣди: Жота Бѣлинъ, Жота Антинъ и вадата;

17) нива на Бѣличка могила отъ 12 дюлюма съ съсѣди: Жота Антинъ, Бошко Митковъ, Стоенчо Станковъ и Донко Стоиловъ;

18) нива у рабърско поле отъ 10 дюлюма съ съсѣди: Стефанъ Геновъ, рѣка и гиолътъ;

19) ливада у рабърско поле отъ 12 дюлюма съ съсѣди: Стефанъ Геновъ, рѣката и камакътъ;

20) ливада у рабушчица отъ 12 уврати съ съсѣди: Иванчо Кириновъ, барата и пѣтътъ;

21) ливада у ерековско поле, отъ 4 уврати съ съсѣди: Величко Колинъ;

22) ливада на Троянъ друмъ отъ 6 уврати съ съсѣди: прогонътъ и Паунъ Матейнъ;

23) ливада до чифликътъ отъ 60 дюлюма съ съсѣди: воденицата, рѣката и корията;

24) мѣра (пасица) отъ 60 дюлюма съ съсѣди: Мито Здравковъ, съ нивата, Жота Антинъ съ нивата и до селската мера;

25) кѣща съзидана отъ камъкъ, покрита съ керемиди съ три стаи и до кѣщата камара ототзади съзидана съ камъкъ, а отъ прѣдъ съ плетъ;

26) хамбаръ за жито и двѣ кошари.

На сждебний приставъ въ канцеларията, могатъ да видятъ формалноститѣ всѣкий денъ, желающитѣ да купятъ горѣказаннитѣ имущества, проданъта на които ще почне отъ 150 полимперала.

София, 23 декември 1882 г.

Сждебенъ приставъ: Т. Ковачовъ.

3—(1775)—3

Видинский мировий сждия.

ПРИЗОВКА

Видинский мировий сждия, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣмнитѣ Сждебни Правила, призовава бившиятъ жителъ, изъ г. Видинъ и отъ улицата Велкова, а по настоящему живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство Митаръ Тончовъ да се яви въ сждѣтъ, въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на троекратното публикуване призовката въ „Държавний Вѣстникъ“ за да отговаря на предявениятъ срѣщо него и сестра му Наида отъ Илия Тодоровъ, изъ г. Видинъ улица Царъ-Александра искъ, за 2000 гроша.

Въ случай на неявяванието му лично или чрѣзъ свой повѣренникъ, въ назначенийтъ срокъ, сждията, съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското сждопроизводство, ще рѣши дѣлото задочно.

Видинъ, 4 декември 1882 год.

Мировий сждия: В. Бушарановъ.

Секретаръ: Т. Цановъ.

1—(1694)—3

ПОКАНА

Избраната седмочленна комиссия да изработи устава за

**Балгарското
ТИПОГРАФИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО**

ВЪ СОФИЯ.

честь има да покани всичкитѣ г-да типографи да заповѣдатъ на 2 февруарий часа на 1 подиръ пладнѣ въ помѣщението на „Български клубъ“ гдѣто ще се разгледва изработения отъ нея уставъ.

София, 31 януарий 1883 год.

КОМИССИЯТА.

Вратчанский окръж. упр. съвѣтъ.**ОВЯВЛЕНИЕ**

№ 160.

Съ което се извѣстява на почитаемата публика, че отъ 14 идущий марта 1883 год. до 17 ще се отдаватъ подъ наемъ правителственнитѣ совати, нахдящи се въ Орѣховска и Бѣлослатинска околия, (Вратчанский окръжъ) съ срокъ отъ 18 марта 1883 год. до 31 декември.

Търгътъ по наеманието ще се произведе въ присѣственната стая на съвѣта.

Господа интересующитѣ се да наематъ горѣпоменжитѣ имущества, могатъ да се явятъ катадневно въ канцелярията на съвѣта за прѣглеждане подробно условията, освѣнъ неprisѣственнитѣ дни.

Вратца, 21 януарий 1883 г.

За прѣдседателъ: Ив. Стойновъ.

Членъ-секретаръ: Печеняковъ.

2—(79)—3

Севлиевский III сѣдебенъ приставъ.**ОВЯВЛЕНИЕ**

№ 397.

Подписанный III сѣдебенъ приставъ, при Севлиевский окръженъ сѣдъ Иванчо С. Докторовъ, на основание исполнительный листъ отъ Троянскитѣ мировий сѣдия подъ No. 661 и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 456 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявямъ за всеобщо знание, че отъ днесъ и до (61) день, ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на Мустафа Исмаиловъ отъ с. Добруданъ, Троянска околия, състоящи отъ слѣдующитѣ:

1) една нива 6 дюлюма въ помѣстието „Чяторлжкатъ“ Бѣлишка территория при сѣсѣди: отъ горѣ и отъ лѣва страна Минко Радковъ съ нива, отъ долъ Тодоръ Чавдаръ и отъ десно пѣтъ и долчина;

2) една орница съ една часть кория 6 дюлюма въ сѣщото помѣстие при сѣсѣди: отъ горѣ нива, градина и курия на отвѣтничкѣ Мустафа Исмаиловъ, отъ долъ курията и нивата на Минка Радковъ и отъ лѣво долчина.

Поменжитѣ имущества не сѣ заложени никому, първоначално сѣ оцѣнени за гроша 1200, отъ която цифра и ще се започне наддаването; ще се продаватъ за обезпечение искътъ на Асана Асанъ-Пелливановъ отъ сѣщото село, състоящъ отъ 1400 гр. и сѣдебни разноски 21 левъ и 55 стотинки.

Желающитѣ господа да купятъ горнитѣ имущества, могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на продажбата въ канцелярията ми въ г. Троянъ всѣки день освѣнъ неprisѣственнитѣ дни.

Троянъ, 22 ноември 1882 г.

III сѣдебенъ приставъ Ив. С. Докторовъ.

2—(1633)—3

Видинский сѣдебенъ приставъ.**ОВЯВЛЕНИЕ**

№ 1053.

Подписанный сѣдеб. приставъ при Видинский окръженъ сѣдъ Д. Д. Найденовъ съ гласно съ исполнительный листъ No. 539 отъ 11 августъ 1881 год. издаденъ отъ Видинский мировий сѣдия, въ полза на Иванъ Биляевъ, повѣренникъ на Захаръ Азаръ живущъ въ г. Видинъ срѣщу Пире Исмаиловъ бивший изъ г. Видинъ на сумма 1300 гроша. Честь имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455, 457, 461 и 465 отъ Времнитѣ Сѣдебни Правила слѣдъ 61 день отъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се почне продажбата на слѣдующето принадлежаще на отвѣтника имущество, а именно:

а) една къща находяща се въ града Видинъ (въ крѣпостъта), улица Страшимирова, самото здание се състои на 10 метра широчина 14 метра дължина, съ единъ отдѣльный мутвакъ, направена отъ слабъ материалъ покрита съ керемиди, съ доволно пространство ограденъ дваръ, до сѣсѣди: Шандровичъ, Лучо Лисичарина и улица, оцѣнено гроша 2000.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ всѣкидневно освѣнъ въ празничнитѣ дни въ канцелярията ми, за да разглеждатъ формалноститѣ за продажбата.

Видинъ, 14 октомври 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Д. Найденовъ.

2—(1464)—3

Свищовский сѣдебенъ приставъ.**ОВЯВЛЕНИЕ**

№ 391.

Подписанный Тодоръ Бояновъ сѣдебенъ приставъ при Свищовский окръженъ сѣдъ на I-ий сѣдебенъ участъкъ, на основание исполнительный листове подъ No. 2940, 2941 издадени отъ Свищовский мировий сѣдия на 24 юний 1882 година съгласно съ стат. 454, 455, 457, 461, 463 и 465 отъ Времнитѣ Сѣдебни Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното обнародване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на Перушанъ Мехмедъ Мустафовъ изъ г. Свищовъ, именно:

1) една къща въ г. Свищовъ „Кади махала“ подъ No. 408 между сѣсѣдитѣ: хаджи Меймишъ, хаджи Али Молла, хаджи Курия Ефенди Камбуруолу Ахмедъ и улицата, която води за Атѣ-пазаръ, съзидана съ керпичъ, покрита съ керемиди, на два етажъ, до долния етажъ има двѣ стаи за живѣние и една ашова, на горний етажъ има четири стаи за живѣние и два ашова; дворътъ има около половинъ дюлюмъ и разграденъ отъ тритѣ страни, а една страна оградена съ дъски, оцѣнява се за No. 3500 гроша три хиляди и петстотинъ;

2) едно лозе въ мѣстността „Стъкленъ“ Свищовско землище, състояще отъ два дюлюма между сѣсѣдитѣ: Коджа Юсеинъ, хаджи Саги и пѣтъ, оцѣнява се за No. 500 гроша петстотинъ, пазаренъ курсъ.

Тия имущества не сѣ подъ залогъ и ще сѣ продаватъ по висканието на Свищовский жителъ Юсеинъ Мустафовъ за No. 3024 гроша и сѣдебнитѣ разноски.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ, могатъ да се разглеждатъ въ канцелярията ми при истий сѣдъ всѣкой день освѣнъ неprisѣственнитѣ дни.

Свищовъ, 30 октомври 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

2—(1524)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 409.

Подписанный сѣдебенъ приставъ при Свищовский окръженъ сѣдъ на I-ий сѣдебенъ

участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 2929 издаденъ отъ Свищовский мировий сѣдия на 23 юний 1882 год., съобразно ст. ст. 454, 455, 457, 461, 163 отъ Врем. Сѣдебни Правила, обявямъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се продава съ наддаване недвижимото имущество на Мустафа Мехмедовъ изъ г. Свищовъ, а именно:

Една къща въ г. Свищовъ, улица „Занко-пазаръ“ No. 1193 между сѣсѣдитѣ: Никола Божиновъ, Дюмме Абдула, Санка Попова, дворътъ е около единъ дюлюмъ, ограденъ отъ три страни, двоетажна.

Това недвижимо имущество се оцѣнява за 1100 златни франка и ще се продава по взиманието на Свищовския жителъ Янко Станчевъ за 996 франка и сѣдебнитѣ разноски.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ, могатъ да се разглеждатъ въ канцелярията ми при истий сѣдъ.

Свищовъ, 8 ноември 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

2—(1550)—3

Търновский окръженъ сѣдъ.**ОВЯВЛЕНИЕ**

№ 162.

Търновския окръженъ сѣдъ, на основание опрѣделението си отъ 4 януарий 1883 год. подъ No. 1 и ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣд. Правила, търси отклонившиятъ сѣ отъ прѣдварителното дирение жителя отъ село Плужна Ферадъ Исмаиловъ обвиняемъ въ смъртоносно нараняване съ куршумъ въ гърдитѣ съжителя си Ибриама Хюсеиновъ, който има слѣдующитѣ белѣзи: Възраст на 20 години, рѣстъ срѣденъ, лице бѣло, очи сиви и мустаки сиви.

Който узнае гдѣ сѣ намира рѣченниятъ обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а пѣкъ тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказанный сѣдъ.

Търново, 19 януарий 1883 г.

Прѣдседателъ: Д. Казанакли.

Секретаръ: И. Желѣзковичъ.

2—(85)—3

ОВЯВЛЕНИЕ

№ 210.

Трънскитѣ окръженъ сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Времнитѣ Сѣдебни Правила, дири Кола Момчиловъ и Петъръ Рангеловъ, жители отъ с. Милославци (Трънска околия), обвиняеми въ продаване пития безъ патентъ.

Кола Момчиловъ е на 27 години, рѣстъ срѣденъ, коса и мустаки черни, очи черни-кървави, лице сухо и дългообразно и нозе патрави; Петъръ Рангеловъ е на 28 години, рѣстъ срѣденъ, коса и мустаки жълти, очи сини и глава дълга.

Който узнае гдѣ се намиратъ рѣченитѣ, обвиняеми, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, които се умоляватъ да ги препроводятъ въ горѣказанный сѣдъ.

Трънъ, 20 августъ 1883 г.

Прѣдседателъ: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: Хар. С. Драгановъ.

2—(95)—3

ПРИЗОВКА

№ 6.

Осиковското училищно настоятелство (Орхан. околия), като извѣстява за всеобщо знание на почитаемата публика че отдава подъ наемъ училищ. ниви за настоящата 1883 год. имено голия хъртъ и дупката състоящи отъ 85 дюлюми, желающитѣ господа да наеметъ горнитѣ ниви можатъ всѣкой недѣленъ день да се явятъ въ канцелярия на учил. настоятелство. Търгътъ почнува отъ 25 т. и се свърсва на 25 февруария.

С. Осиковица 18 януарий 1883 год.

Училищни касеръ: Хр. Кърстивъ.

Секретаръ: Цацо Цвѣтковъ.